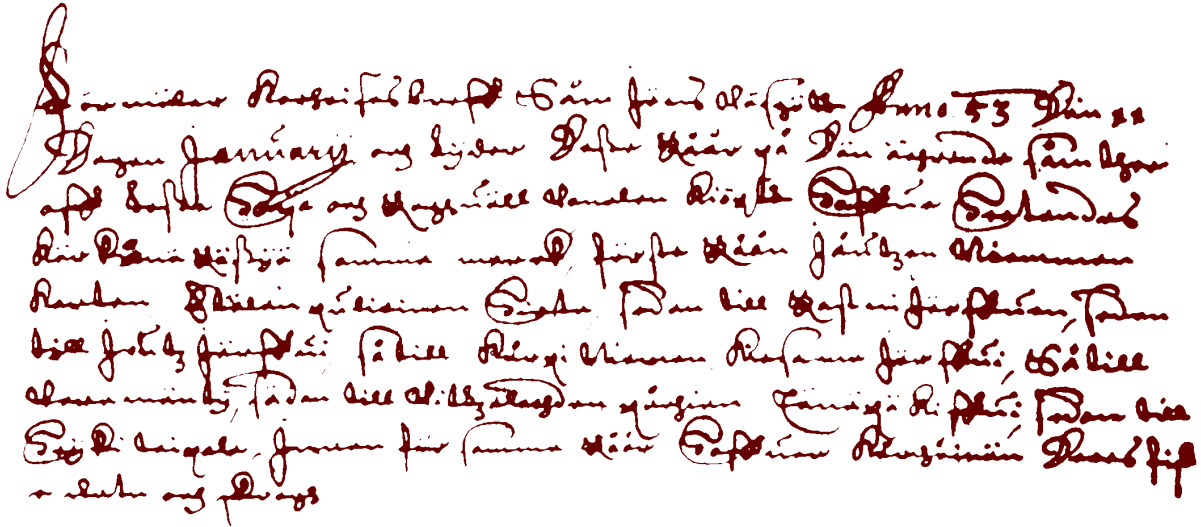

Arvokas asiakirja

Ylä-Satakunnan kihlakunnantuomarin Jöns Wästgöten päätöksestä vuodelta 1553 käy ilmi, että Tuomas Pekanpoika Korhonen osti hämäläisistä talonpojilta erämaa-alueen, joka sijaitsi Niiniveden länsirannalla. Päätöksestä on säilynyt noin vuonna 1590 tehty kopio.

Se kuuluu vapaasti suomennettuna näin:

"Tuo esiin Korhosen kirjeen, jonka Jöns Wästgöte [on antanut] tammikuun 11. päivänä vuonna [15]53. Ja kuuluvat [näin] sen alueen rajat, jonka he ovat ostaneet Lasse Hoijalta ja Varalan Ragvaldilta, nimeltään Kerkoneräsija samaa maata. Ensimmäinen rajamerkki Joutsenniemenkaarten eteläpuoleinen hieta, sitten Rastunjärvelle, sitten Joutsijärvelle, Koipiniemen Kiesimäjärvelle ja Väärämännylle, sitten Vihtalahdenpohjan Teräväpääkivelle, sitten Haukitaipaleelle. Samojen rajojen sisällä Korhosella on heidän kalavetensä ja metsänsä."

Päätös perustuu paikalliset olot tuntevien suomalaisten antamiin tietoihin, sillä asiakirjan ruotsinkielisyydestä huolimatta paikannimet ovat selvää suomea: "Kärkäneräsija", "Joutzen Niemmen Karten Etelän puliainen Hieta", "Rastin Järffuen", "Joutz Järffui", "Kärpi Niemen Kiesema Järffui" jne. Rajapaikat ovat nykyäänkin tunnistettavissa.

Tämän pitäisi lopultakin korjata ensimmäisen tunnetun esi-isämme Tuomas Pekanpoika Korhosen talon paikkaa koskeva yleinen väärinkäsitys. Rautalammin historiassakin kerrotaan Tuomaan asettuneen Saikarinniemen Pääntärintaipaleeseen Niiniveden itäpuolelle. Oikea talonpaikka on kuitenkin Niiniveden länsirannalla nykyisessä Vesterilän kylässä, suunnilleen siellä, missä Korhosten kivi nyt seisoo. Asiakirjaa on selostettu tarkemmin Wanhassa Tuomaassa 2009, s. 4–7.